

A szerzők önéletrajzai / Authors' biographies

Bartosiewicz László

Budapesten születtem, 1954-ben. 1977-ben végeztem a gödöllői Agrártudományi Egyetemen, állattenyésztőszakon. Pályafutásom kezdete óta régészeti állattannal foglalkozom, előbb kutatóként (MTA Régészeti Intézete), majd 1996-tól egyetemi oktatóként (ELTE Régészettudományi Intézet: 2015-ig, Edinburghi Egyetem: 2004–2015-ig). 2015–2022-ig a Stockholmi Egyetem Oszteoarcheológiai Kutatólaboratóriumát vezettem. Nyugdíjba vonulásom óta emeritus professzorként veszek részt helyi kutatási projekteken. A régészeti állattani munka alapelve, hogy az állatok mindenkor hasznosítása az egyes közösségekre jellemző, az állatok régészeti maradványai pedig az egykori anyagi kultúra részei, amelyekből nemcsak maguk az állatok, hanem a korabeli környezet, a húsfogyasztás és a csontfeldolgozó ipar is megismerhető. Ezek mindegyike a kultúra által meghatározott életmód egy-egy fontos szelete. Kutatási területem az állat-ember kapcsolatok kultúrtörténeti vizsgálata Európában (Magyarországon kívül Belgium, Románia, Skócia, Svájc, Szlovénia régészeti lelőhelyein), a Közel-Keleten (Izrael, Törökország, Szíria) és Latin-Amerikában (Argentína, Bolívia). Könyveim a középkori Vác állattartásáról, az igásmarhák történetéről és a régészetileg azonosítható állatbetegségekről jelentek meg. Négyesznél több szakcikk, illetve könyvfejezet szerzője vagyok és több gyűjteményes kötet szerkesztésében vettem részt.

További munkáim itt érhetők el:

https://www.researchgate.net/profile/Laszlo-Bartosiewicz?ev=hdr_xprf

<https://scholar.google.com/citations?user=GwNIJBIAAAAJ&hl=en>

Czigány Dávid

Zalaegerszegen születtem 1985-ben. Itt végeztem 6 osztályos reál gimnáziumban, majd érettségít követően a Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán régészet szakon végeztem, őskor–római kor szakirányon.

Már az egyetemi tanulmányaim alatt ásatási technikusként dolgoztam feltárásokon. 2007 nyarán kerültem Győrbe, ahol a gönyői római kori útállomás feltárásán szereztem gyakorlatot Bíró Szilvia vezetése alatt. A következő években a győri Xántus János Múzeum feltárásain vettem részt. 2008–09-ben a Széchenyi tér felújításához kapcsolódó munkálatokon. 2010-ben a Bezi melletti homokbánya területén, ahol a Dunántúl egyik legnagyobb sírszámú Hallstatt-kori temetőfeltárását végeztük el Molnár Attila irányításával.

2011-től a később Rómer Flóris után átnevezett győri Múzeum régészeként dolgozok. Ásatásvezetőként részt vettem a 2010–20-as évek Győr-Moson-Sopron megyei jelentős nagyberuházásaihoz kapcsolódó feltárásokon. Többek között az M85-ös autópályát építését megelőző ásatásokon Rábapatoná, Kóny, Enese, Csorna, Farád és Pinnye területén. Ezek közül kiemelhető a farádi ásatás, ahol kollégáimmal egy késő bronzkori temető és településkutatását 2016-ban végeztük el.

2011–16 között a több évig tartó győri Audi autógyár bővítéséhez kapcsolódó feltárásokon vettem részt kezdetben régész munkatársként, majd ásatásvezetőként.

A fényképet Alice Choyke készítette.

A fotót készítette: Papp Szilveszter.

Az M83-as gyorsforgalmi út Győr megyei szakaszának próbafeltárását vezettem 2018-ban, majd a megelőző feltárásokon dolgoztam 2019–21 között a győrszemerei és a ménfőcsanakai szakaszokon.

A terepi munkálatok mellett a régészeti tematikájú kiállítások létrehozásában is tevékenykedtem. Legutóbb a Kisalföld bronz- és vaskorának temetkezéseit bemutató tárlatot hoztuk létre.

2017-től az Arrabona Regionális múzeumi évkönyv szerkesztőbizottságának vagyok a tagja.

Szerkesztőként dolgoztam Tomka Péter 80. születésnapjára készült ünnepi kötetén (Tomka 80).

2024-től feltárási csoportvezetőként segítem a régészeti osztályvezető munkáját.

Czuppon Tamás

1990-ben születtem Mosonmagyaróváron. Középfokú tanulmányaimat Győrben végeztem a Krúdy Gyula Gimnázium angol-magyar két tanítási nyelvű képzésén. Felsőfokú tanulmányaimat 2010–2015 között az ELTE BTK Régészettudomány Intézetében népvándorlás kor – őskor szakon folytattam és szereztem régész diplomát.

Ugyanebben az időszakban 2010–2015-ben régésztechnikusként dolgoztam a szekszárdi Wosinszky Mór Megyei Múzeumban. 2015-től a mosonmagyaróvári Hansági Múzeum régésze, 2020-tól múzeumigazgató-régésze vagyok. Fő kutatási területem az avar kori temetkezési szokások. Ezek mellett 2020 óta egyetemi oktatói tevékenységet folytatok a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Régészettudományi Tanszékén.

A felvételt készítette:
Géczi Tamás.

Csécs Teréz

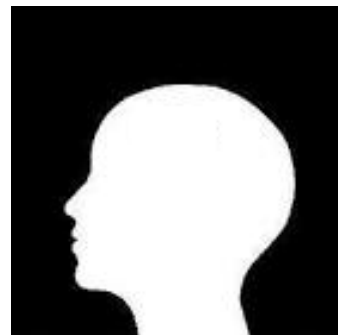
Győri születésű vagyok. Ménfőcsanakon élek és az általános iskolában évfolyamtársa voltam Figler Andrásnak. Az ELTE Bölcsészettudományi Karán végeztem történelem – könyvtár szakon. Néhány éves budapesti kitérő után, 1993-ban a győri Xántus János Múzeum (most Rómer Flóris Művészeti és Történeti Múzeum) szakkönyvtárosa lettem, 2020-as nyugdíjba vonulásomig. Nagyrészt 19. századi helyi művelődéstörténettel foglalkoztam. 2014-től kutatásaim középpontja Rómer Flóris lett. Születése 200. évfordulója megünneplésének megszervezése és az Arrabona múzeumi évkönyv két kötetének (51, 52) szerkesztése során jöttem rá, megismerve sokrétű és meghatározó munkássága jelentőségét, mennyire feltáratlan és feldolgozatlan az élete, működése. Azóta sikerült megjelentetni levelezését Ebenhöch Ferencsel. Kiadásra kész a Fraknoi Vilmos–Rómer Flóris levelezés és készül a tanítványával, Habsburg József Károly főherceggel folytatott levelezése is.

A fotó készítője Scherer Anna.

Dominkovits Péter

1962. február 11-én Győrben születtem. A középiskola, majd a szombathelyi Berzsényi Dániel Tanárképző Főiskola történelem – könyvtár szakjának az elvégzését követően az akkori győri Xántus János Múzeum (ma: Rómer Flóris Múzeum) könyvtárosa lettem. E munkakörben feladatom volt a központi intézmény könyvtári feladatainak ellátása, továbbá a teljes múzeumi hálózat könyvtári állományainak a megismerése, szakmai munkák segítése. E tevékenység során ismertem meg Figler Andrást, a mosonmagyaróvári Hansági Múzeum akkori vezetőjét. András szakmaiságával vitathatatlanul nagy hatást gyakorolt rám. Pályám során a levéltár szakot elvégezve (ELTE BTK), 1993-ban Kőszegen, majd Sopronban levéltáros lettem. Bácskai Vera professzor asszony tanítványaként 1999-ben, az ELTE BTK-n Szombathely esetét feldolgozva, a kora újkori dunántúli mezővárosok gazdaságából, társadalmából írtam és védtem meg a PhD disszertációm. 1993-tól a Soproni levéltár levéltárosa, majd főlevéltárosa lettem. Jelenleg is itt dolgozom. Kutatási területem az idők során a nyugat-dunántúli vármegyék igazgatásával, nemesi társadalmi történetének a kutatásával bővült.

Erős Erika

1972-ben születtem Bonyhádon, bukovinai székely származású szülők gyermekeként. A magasépítő mérnöki és az okleveles szerkezettervezői diplomámat Győrben a Széchenyi István Egyetemen, illetve jogelődjénél szereztem, a műemléki szakmérnöki diplomát a Budapesti Műszaki Egyetem Építészmérnöki Karán 2006-ban.

Műemlékvédelemmel 2000 tavaszától foglalkozom, a hivatalt, melybe beléptem, akkor Országos Műemlékvédelmi Hivatalnak hívták. Átszervezés miatt 2001. őszétől az intézmény Kulturális Örökségvédelmi Hivatalként működött tovább, itt ez időtől Figler András irodavezetése alatt főleg a győri műemlékekkel foglalkoztam.

Szakértői jogosultságaimat 2014-ben kaptam meg műemléki értékek dokumentálására, illetve műemléki értékek kutatására külön-külön.

2015. végétől 2017. nyárig voltam a Győri Egyházmegye főépítésze, Építési Irodájának vezetője, ott az egyházi tulajdonú ingatlanokkal foglalkoztunk, így többek között a soproni Szent Mihály templom, a győri bazilika felújításának előkészítésével, a soproni Orsolyita iskola kivitelezésével.

2017. nyara óta saját cégünk keretein belül főleg kutatók, tudományos dokumentációkat és értékleltárakat készítek szerte az országban, a kis parasztházaktól kezdve a lakóházakon át a középületekig, kastélyokig bezárólag. Több település arculati kézikönyve is köthető a cégünkhöz, Bakonytamásié később a helytörténeti olvasókönyv nyomtatott kötetébe foglalva könyv alakban is megjelent. Bágyogszovát településtörténetét bemutató forrás-feldolgozásunk *Szovát 800 Bágyogszovát településtörténete a kezdetektől a XIX. század végéig a források tükrében* címmel, 2024-ben év végén jelent meg.

A fényképet Andrew Bates készítette.

Dr. habil. Fűzfa Balázs PhD

irodalomtörténész, egyetemi docens

(ELTE Berzsenyi Dániel Pedagógusképző Központ, Szombathely)

Toldy Ferenc-díjas irodalomtörténész. Szakterülete a XIX. század magyar irodalma, az élményközpontú irodalomtanítás programja és Ottlik Géza életműve. Elsősorban Berzsenyi Dániel, Ottlik Géza és Weöres Sándor művészetéhez, illetve az irodalomtanítás modernizációjához kapcsolódva kutatások, olvasótáborok, irodalom-népszerűsítő programok kezdeményezője és vezetője. Tudományos kötetek szerzője, szerkesztője, könyvsorozatok összeállítója, a 1996 és 2016 között a BÁR, 2023-tól a Palócföld című folyóirat főszerkesztője. A Savaria University Press Alapítvány (könyvkiadó) és a kunszigeti Kéttannyelvű Általános iskolát fenntartó Kunszigeti Közszolgáltató Nonprofit Kft. ügyvezetője. A 12 legszebb magyar vers című programja és új szemléletű irodalomtankönyvei az ország határain kívül is ismertté váltak.

Munkáim ezen a linken érhetők el:

<https://orcid.org/0000-0002-9289-5547>

Horváth József

Mosonmagyaróváron születtem 1957-ben. A győri Czuczor Gergely Bencés Gimnáziumban érettségiztem 1976-ban, majd sikertelen felvételi vizsgámat követően a győri Kisfaludy Károly Megyei Könyvtár munkatársa lettem – és itt dolgoztam 2023-ban történt nyugalomba vonulásomig, különböző munkakörökben; 2003 és 2012 között igazgatóként, majd tíz évig az immár dr. Kovács Pál nevét viselő intézmény igazgatóhelyetteseként. Felsőbb tanulmányaimat munka mellett végezve az Eötvös Loránd Tudományegyetemen 1984-ben történelem-könyvtár szakon diplomáztam; 1989-ben egyetemi doktori címet, 1994-ben könyvtörténész-könyvmuzeológus oklevelet, 2008-ban PhD fokozatot szereztem. Ez utóbbi témája a 17. századi Győr lakóinak mindennapi élete volt.

Fő kutatási területem a kora újkori Győr társadalom-, valamint művelődéstörténete. Az utóbbi keretében főként könyv-, könyvtár-, sajtó- és nyomdászattörténeti témákat kutattam, a mai Győr-Moson-Sopron vármegyére is kitekintve. Elmélyültebben foglalkoztam a végrendeletek, az inventáriumok, valamint a kiskorú árvákkal foglalkozó „Acta Orphanalia” irategyüttesek kutatásával; ez utóbbiakhoz kapcsolódik jelen tanulmányom is.

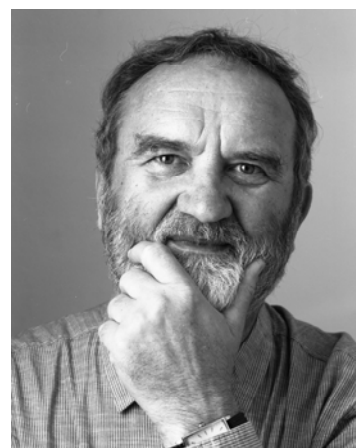
Tucatnyi kiadvány szerkesztésében működtem közre: 1991 és 2019 között a Műhely című folyóirat egyik szerkesztője voltam, a Győri Tanulmányok szerkesztésében 1993 óta veszek részt, 2017 óta az öt kötetesre tervezett Győr városmonográfia sorozatszerkesztője vagyok; az 1447 és 1743 közötti időszakot bemutató kötet 2025-ben jelent meg szerkesztésemben.

További fontosabb munkáim:

Győri végrendeletek a 17. századból. I–III. (1995–1997)

library.hungaricana.hu/hu/view/GYOV_Sk_1996_Vegrendeletek02/?pg=0&layout=s

library.hungaricana.hu/hu/view/GYOV_Sk_1997_Vegrendeletek03/?pg=0&layout=s

A fotót készítette: Crăcea Ádám.

A felvételt Vas Balázs készítette.

Győr-Moson-Sopron megye időszaki sajtójának bibliográfiája 1779–1995 (2000)

17. századi Sopron vármegyei végrendeletek (Dominkovits Péterrel) (2001)

library.hungaricana.hu/hu/view/SOPM_SK_2001/?pg=0&layout=s

Győr lakóinak mindennapi élete a 17. században (2017)

Ilon Gábor

Várpalotán, 1956. október 1-én születtem. Tanári, történész és régész diplomával rendelkezem. 1982-től Pest, Veszprém és Vas megye múzeumaiban, illetve 2008-tól országos régészeti intézményeknél, többnyire vezető beosztásban dolgoztam. Közben vagy 100 régészeti feltárás munkálatait vezettem Németbányától Góron át Ménfőcsanakig, az Őrségi vasút nyomvonalától a M86. és M89. sz. főutak több szakaszán át. 18 évig oktattam a régészettudomány alapjait a szombathelyi Tanárképző Főiskolán és jogutódain. Itt egy új hazai szakmát, a 2 éves régésztechnikus képzést is megalapítottam (1994), vezettem és oktattam azon 2007-ig. Fő kutatási területem a bronz- és a vaskor, valamint az archeometria. Közel kétszáz az önálló tudományos publikációim száma, és közel egy tucat könyv szerzője vagyok. Majdnem 30 kiadvány önálló- vagy társszerkesztője voltam. Az Archeometriai Műhely c. internetes periodikának alapításától (2004) leköszönésemig (2021) szerkesztő bizottsági tagja voltam. A pápai bronzkoros konferencia kötetét (1996), a hazai őskor kutatóinak III. és VI. országos konferenciáinak monográfiáit (2004, 2009) rendeztem sajtó alá, ahogy a 2007. évi kőszegi Castrum Bene konferencia tanulmányait is (2008). A Régészeti nyomozások Magyarországon köteteit (2008, 2019) szerkesztettem és a máig élő Pápai Múzeumi Értesítő-t megalapítottam (1988) és adtam ki a 6. számig.

Írásaim többsége erről a linkről tölthető le:

<https://independent.academia.edu/G%C3%A1borIlon>

A fotót készítette: Hári Karola.

Kottmayer Tibor

1. Kottmayer Tibor vagyok, jelenleg a Széchenyi Egyetemen tanítok építészettörténetet, népi és fenntartható építészetet, kutatómódszertant, kikapcsolódásként pedig magyart szakmunkásoknak.

2. 1964-ben születtem, Győrött. Mindkét szülőm Gyarmatról származott, de édesapám apja, aki kovácsmester volt, beköltözött a városba.

3. Jóval halála (1972) után, már gimnazistaként találtam rá hagyatékában a Győr város építéstörténete című, 1956-ban megjelent könyvre.

4. Fiatalkoromból emlékszem még arra, hogy mint „szentimrések”, mentünk édesapámmal építeni a Kun Béla lakótelepi templomot, társadalmi munkában. (Aki győri, nádorvárosi, érti.)

5. A Zalka Máté (ma Kölcsey, régen Szent Imre volt) iskolából a Révai Gimnázium biológia tagozatára mentem tanulni, közben amatőr c kategóriás színházi rendezői képesítést szereztem, de egyetemistaként hagytam föl a színházassal, mert úgy döntöttem, hogy én néprajzkutató leszek.

6. 1989-ben végeztem az ELTE-n, magyar nyelv és irodalomtanári, néprajz – muzeológus szakon, ezt követően még műemléki szakmérnöki diplomát szereztem a BME-n.

7. Az egyetem után egy évig ösztöndíjasként Amerikában voltam, egy évet a volt általános iskolámban tanítottam, egy évet pedig sorkatonai szolgálattal töltöttem – harckészültségben, onnan „hívtak be” a Műemlékvédelmi Hivatalba dolgozni, mint népi építészeti szakértőt.

8. Ennek előzménye, hogy népi építészetből írtam, a diplomámat, és csináltam egy tájázatot Gyarmaton.

9. A struktúra változása miatt nagyon hamar műemléki felügyelő lettem három megyében 2000-ig, valójában ezért mentem tanulni a műegyetemre.

10. A műemlékvédelmi munka közben megismerkedtem Winkler Gábor-

A fényképet tanszéki titkárnőnk készítette, Györi Földesné Fertőszegi Pálma, amikor a bencés kolostor tetőszerkezetének cseréjét néztük meg hallgatókkal.

ral, aki fölkért, hogy tanítsak a Széchenyi Egyetem építész képzésén.

11. A tanítást soha nem hagytam abba – még katonaság alatt is rendszeresen tanítottam írni és olvasni katonatársaimat, és ez sajnos nem vice! – másodállásban, majd további munkaviszonyban, aztán 2000-től főállásban egyetemi oktató lettem.

12. Egyetemista koromban Németh László pedagógiájával foglalkoztam, az álmod egy hatosztályos gimnázium volt, ahol komplex tárgyakat tanítanak, bentlakásos diákoknak.

13. Végül azért maradtam az egyetemen, mert ez a képzési forma megadta azt a szabadságot számomra, ami a középiskolában ma nem lehetséges.

14. Megszerettem a műemlékvédelmet és az építészet történetét, mint a kultúra és civilizáció eredményét, és ennek fenntartható megőrzését tartom a legfontosabb célomnak, ha máshogy nem, annak a kevésnek átadásával, amit összegyűjtöttem, megtapasztaltam és tanultam.

15. Jövőre hatvankét éves leszek, négy gyermekem van, és egy unokám, gyakorló római katolikus hívő vagyok.

16. Kutatási területem a népépítészet, azon belül a szőlőhegyek története, a történeti és szakrális kisemlékek, és a kerektemplomok építésze.

Kevés írásomat megtalálják itt:

<https://m2.mtmt.hu/api/author/10028517>

Losonczy Máté

1975-ben születtem Győrben. Iskoláimat is itt végeztem. Sorkatonai szolgálatom után a szombathelyi Berzsenyi Dániel Tanárképző Főiskolán történelem–földrajz szakon diplomáztam és a régésztechnikus képesítést is megszerztem. Ezt követően a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem Államigazgatási Karát, majd a történészképesítést az ELTE BTK-n, a földrajz egyetemi képesítést pedig az SZTE-TTK-n, illetve az ELTE-TTK-n zártam le. Végül a régész diplomát a PTE-BTK-n abszolváltam.

Az egyetemi tanulmányaimmal párhuzamosan tanítottam, végül a régészet mellett a győri (akkor még) Xantus János Múzeumban (régésztechnikus és gyűjteménykezelőként) köteleztem el magam. A múzeumból az akkori Kulturális Örökségvédelmi Hivatalhoz kerültem, ahol a Nyugat-dunántúli Regionális Iroda régészeti felügyelője lettem. E hatósági munkakörben dolgoztam (a jogutód Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatalban) 2021-ig. Ebben az évben bekerültem a régészeti szakértői jegyzékbe, s onnantól már vállalkozóként dolgoztam tovább az örökségvédelemben, és mellette visszatértem a katedrára is.

Önarckép.

Mrenka Attila

Mohácson, félig sokác családban születtem 1986-ban. A középiskola elvégzése után a Pécsi Tudományegyetem Régészet Tanszékének hallgatója lettem. Érdeklődésem már ekkor a kora vaskor felé fordult, szakdolgozatomban és doktori disszertáciomban is a Sopron környéki Hallstatt-kultúra emlékanyagaival foglalkoztam. Az egyetem elvégzése után szinte azonnal Szombathelyre kerültem, az azóta több kisebb névváltozáson átesett Savaria Múzeumba. Kicsivel több, mint három év után váltak el útjaink és kerültem egy régészettel foglalkozó magánvállalkozáshoz, ahonnan aztán 2014-ben nyertem felvételt a Győr-Moson-Sopron megyei kormányhivatalhoz, mint régészeti szakügyintéző. Később ismét egy magáncégnél végeztem terepi régészeti feladatokat a megyében, mígnem 2017 második felében kerültem a Soproni Múzeumba, ahol jelenleg is régészként dolgozom. Soproni éveim alatt létrehoztuk a múzeum közösségi régészet csapatát és újraindítottuk Sopron–Várhely tervszerű kutatásait. Ezek mellett aktív topográfiai kutatásokat folytatunk a Soproni- és a Kapuvári járásokban, amelyek során több tucat új lelőhely felfedezése mellett korábban ismeretlen kincsleleteket is sikerült feltárnunk. Fő kutatási területem a késő bronz- és a kora vaskor Sopron környékén, de vidéki múzeum régészeként lényegében minden korszakot árok, ill. gyűjteményi szinten gondozok. 2021-től tanítok a Pécsi Tudományegyetem Régészet Tanszékén (2024-től egyetemi adjunktusként), ahol főleg térinformatikával, fotó3d készítéssel és légirégészettel foglalkozom.

Írásaim az alábbi linkeken érhetők el:

<https://sopron.academia.edu/AttilaMrenka>

<https://m2.mtmt.hu/gui2/?type=authors&mode=browse&sel=10021289>

Perger Gyula

1961-ben születtem Csornán. A debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen végeztem magyar nyelv és irodalom – néprajz szakon. Harmadik szakként „XX. századi irodalom”-ból 1985-ben szereztem diplomát.

1984-től a győri Xantus János múzeumban néprajzusként kezdtem dolgozni, majd ugyanitt megyei múzeumigazgató helyettesként, két cikluson keresztül megyei múzeumigazgatóként működtem. A megyei múzeumi szervezet megszüntetése után a tatai Kuny Domokos múzeumot vezettem, 2016-tól pedig a győri Egyházmegyei Gyűjteményi Központ Kincstárának gyűjteményét kezelem.

Múzeumi munkám során számos kiállítást rendeztem, többek között Bécsben, Moszkvában és New-York-ban is.

Az 1990-es évektől – amikor számomra ellehetetlenedett a terepmunka végzése – történeti-néprajzi forrásfeltárással, forráskiadással és forrás-elemzéssel foglalkozom a lehető legszélesebb spektrumban. Az utóbbi tíz esztendőben főként a 18. századi közköltészet feltárása, a népi és „magas” irodalom egymásra hatásának vizsgálata áll érdeklődésem középpontjában.

Tanulmányaim megtalálhatók a Hungaricana portálján, illetve az MTMT honlapján:

https://m2.mtmt.hu/api/publication?format=html&sort=publishedYear_desc&cond=authors;eq:10048970&labelLang=hun&page=1

A fotós ismeretlen.

A fényképet készítette:
Lovas Szilárd.

Perjés Dorottya Rozália

1969-ben születtem Szombathelyen. 1996-ban végeztem az Országos Széchenyi Könyvtár 3 éves középfokú könyvtáros-asszisztens tanfolyamán (Szakdolgozat: A Győri Műsor repertóriuma), majd 2010-ben az Országos Széchenyi Könyvtár Könyvtári Intézet Felsőfokú segédkönyvtáros tanfolyamán.

Egyéb képesítések: Nőiruha készítő (1989), Rendezvényszervező, kiállításszervező (2002) (Szakdolgozat: Nemzeti könyvkiállítás és vásár), Személyügyi ügyintéző (2008), Könyvtári Minőségmenedzsment (2021)

Munkahelyek: 1992-2000 Győr Városi Könyvtár, 2001-2012 Győr-Moson-Sopron Megyei Múzeumok Igazgatósága Xántus János Múzeum, 2012-től Széchenyi István Egyetem Egyetemi Könyvtár, 2022-től a Széchenyi István Egyetem Egyetemi Könyvtár és Levéltár Apáczai Csere János Pedagógiai, Humán- és Társadalomtudományi Kar Könyvtára könyvtáros munkatársa vagyok. Könyvtárosi munkámon túl felelőse vagyok a zöld könyvtári feladatoknak, részt veszek a minőségbiztosítási és PR tevékenységekben, felmérések készítésében, ismeretterjesztő és kulturális előadásokat, rendezvényeket szervezek.

2023-tól a Kisalföldi Könyvtárosok és Könyvtárak Egyesülete vezetősége, az Ellenőrző Bizottság tagja vagyok. Önkénteskedem és koordinátori feladatokat látok el a 10 millió Forint Alapítvány győri tagszervezetében.

Fontosabb munkáim internetes elérhetősége:

Czigány Béla publikációinak bibliográfiája (2003):

https://library.hungaricana.hu/hu/view/MEGY_GYMS_ARABONA41_1_2/?query=Perj%C3%A9s%20Dorottya&pg=365&layout=s

T. Szőnyi Eszter publikációi (2011):

https://library.hungaricana.hu/hu/view/MEGY_GYMS_ARABONA49_1/?query=Perj%C3%A9s%20Dorottya&pg=388&layout=s

Rómer Flóris bibliográfiája. Rómer Flóris emlékévké honlap és digitális adatbázis, 2015. http://romer2015.hu/?page_id=38

Szakos Éva

1983. szeptember 7-én születtem Nyíregyházán. Középiskolai tanulmányaimat a Zrínyi Ilona Gimnázium emelt szintű angol osztályában végeztem 2003-ban. Egyetemi tanulmányaimat 2003-ban kezdtem az Eötvös Loránd Tudományegyetem Régészet szakon és 2006-ban Művészettörténet BA szakon (szakdolgozati témám: A budavári Mária Magdolna templom középkori kőfaragványai. 2010). Régészet szakon 2009-ben végeztem népvándorlások és középkor szakirányon (Szakdolgozati témám: Szarmata temetkezések az Alföldön légifelvétel és topográfiai adatok alapján, 2009), és archeometria kiegészítő szakirányon.

2004-től az ELTE Archeometriai Laborban végeztem főként légifelvételrel kapcsolatos térinformatikai feladatokat, majd 2005–2010 között a MNM Térinformatikai Laborjában foglalkoztam régészeti ásatások térinformatikai feldolgozásával. 2012-től a MNM-NÖK Feldolgozási, majd Geodéziai és Feltárási Osztályán dokumentációs és terepi feladatokat láttam el. Az utóbbi másfél évtized intézményváltozásai ellenére a régészeti feladatellátás ugyanaz maradt, jelenleg a MNMKNRI keretein belül főként nagyberuházásokhoz kapcsolódó Előzetes Régészeti Dokumentáció topográfiai, terepi feltárási és dokumentációs munkáit látom el a Délkelet-alföldi (Szeged) Régióban.

Publikációim a neten:

<https://m2.mtmt.hu/gui2/?type=authors&mode=browse&sel=authors10082580>

A fényképfelvételt Nemes Gábor készítette.

A fotót készítette: György László.

Takácsné Biró Katalin

Budapesten születtem 1956 májusában. Az Eötvös Loránd Tudományegyetemen régészet, földtudományok, angol nyelv és irodalom, történelem szakra jártam. Diplomát ő- és kora középkori régészetből szereztem. A doktori diplomamunkámat 1984-ben védtem meg. A kandidátusi címet *A kései neolitikum kőeszközei és nyersanyagforgalma a magyar Alföldön* című munkámmal 1991-ben nyertem el. Közettanból doktori szigorlati vizsgát, földtanból kandidátusi szigorlati vizsgát tettem. Dolgoztam az Országos Műemléki Felügyelőségen, a Magyar Állami Földtani Intézetben, a Központi Múzeumi Igazgatóságon, 1990-től 2021-ig pedig különböző beosztásokban a Magyar Nemzeti Múzeumban. Múzeumi munkám mellett az ELTE TTK-n geológus speciális kollégiumon tanítottam geológus hallgatókat az archeometriai kutatásokhoz feltétlenül szükséges régészeti alapismeretekre, valamint tanítottam a szombathelyi Berzsenyi Dániel Főiskola régésztechnikus képzés keretein belül archeometriai, kőeszköz anyagismereti és múzeumi informatikai tárgyakat.

Jelenleg nyugdíjas vagyok, de önkéntesként tovább dolgozhatok a Múzeumban – van, mit befejezzek, adósságaimból egy kicsit ebben a kötetben is törleszteni tudtam. Több hazai és nemzetközi tudományos programban vettem részt, például: görög–magyar együttműködési program, obszidián nyersanyag azonosítás tárgyában (1997–1998), MÖB–DAAD (2) Német–Magyar együttműködési program, újkőkori kerámia vizsgálatok tárgyában (2004–2005), NEST Ancient Charm, (Analysis by Neutron resonant Capture Imaging and other Emerging Neutron Techniques: new Cultural Heritage and Archaeological Research Methods), WPI program vezető (2006–2008).

Munkáim (bibliográfiai adatainak) elérhetősége (MTMT2):

<https://m2.mtmt.hu/gui2/?type=authors&mode=browse&sel=authors10033824>

Vaday Andrea DSc prof. emer.

1944-ben születtem Budapesten. Tanulmányok: 1963–1968: ELTE BTK régészet–latin szak. Diplomamunka a latin szakon: Iuppiter Dolichenus pannoniai kultusza, régészet szakon: A Körös–Maros–Tisza szögének régészete és története a római korban. Kandidátusi disszertáció véde: 1986-ban, az akadémiai doktori disszertációé: 2005.

Munkahelyek: 1968-tól a szolnoki Damjanich János Múzeum, 1973-tól az MTA Régészeti Intézete: a Régészeti Adattár vezetője, majd az Ókori Osztályé 2006 decemberéig, a nyugdíjazásig.

Oktatás: alkalmanként: régészeti anyagismeret, szeminárium, illetve római és kora népvándorlás-kor előadások: az ELTE BTK Régészet szakján, óraadás: Restaurátor Főiskola, szilikát tanszék. Vendégtanár: a Babeş-Bolyai Tudományegyetem, Kolozsvár. JPTE majd jogutódja PTE BTK Ókortörténeti és Régészeti Tanszék: főállású oktató. Itteni nyugdíjazásom után mind a mai napig óraadóként, illetve PhD oktatóként dolgozom. Feltárásaimon rendszeres terepgyakorlat a hallgatókkal.

Fő kutatási területem: a szarmata barbaricum, Pannonia, de érdeklődésem kiterjed még a preszkíta, szkíta, kelta, hun, langobard és avar korra.

Publikációim egy részét lásd. ARTIFICIA MIRABILIA, Budapest 2022. 15–23.

A fényképet Takács Péter készítette.

A fotós személye ismeretlen.

